

Sygnatura akt II Cz 142/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. G.

z udziałem K. L.

o dział spadku

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt I Ns 1936/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

W. V.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu zwolnił wnioskodawczynię G. G. od opłaty sądowej od wniosku częściowo, a mianowicie ponad kwotę 300 zł. Oddalił wniosek w pozostałym zakresie. Ustalił, że wnioskodawczynie utrzymuje się z renty w wysokości 1.197,41 zł. Wnioskodawczynie jest właścicielką wynoszącego 4/6 udziału w zabudowanej domem nieruchomości o powierzchni 180 m² nieruchomości o powierzchni 1110 m², której wartość określa na kwotę 270.000 zł oraz wynoszącego 1/2 udziału w majątku spadkowym będącym przedmiotem niniejszego wniosku. Bieżące koszty, w tym spłata kredytu, wyczerpują uzyskiwane dochody. Sąd ocenił, że wnioskodawczynie nie jest w stanie ponieść całej opłaty od wniosku i zwolnił ją od tej opłaty ponad kwotę 300 zł.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła wnioskodawczynie w części oddalającej wniosek i powołała się na dowody w sprawie I Ns 129/14. Wskazała, że nie jest w stanie ponieść pozostałych kosztów postępowania z uwagi na brak środków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawczynie pomija, że z uzyskiwanej renty spłaca kredyt w wysokości 254 zł miesięcznie. Potrafi więc poczynić oszczędności. Z art. 102 ustawy o kosztach sądowych wynika, że nie można argumentować, iż spłata kredytu uniemożliwia pokrycie tych kosztów. Kryterium wymienione w przepisach to niemożność pokrycia koniecznych kosztów utrzymania. Spłata kredytu nigdy do tak pojętych kosztów nie należy. Wnioskodawczynie wbrew temu co

twierdzi w zażaleniu jest w stanie ponieść pozostałe koszty postępowania i to bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Wojciech Vogt